

πόλι «**ἔκλαυσε**» (Λουκ. 19,41). Ὡ τὰ δάκρυα αὐτὰ τοῦ Ἰησοῦ, πόσο δὲν μᾶς διδάσκουν! Ὁ Ἰησοῦς ἔκλαυσε, διότι ὡς Θεὸς ποὺ εἶνε ἐγνώριζε, ὅτι ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια τὰ Ἱεροσόλυμα, ἡ μεγάλη καὶ ἱερὰ πόλις, θὰ καταστραφῶν ἐκ θεμελίων. Οἱ δρόμοι, τὰ ὄμορφα σπίτια της, ὁ λαμπρὸς ναός, ὅλα θὰ γίνουν ἕνας σωρὸς λιθάρια, κ' ἐκεῖ ποὺ τώρα εἶνε χτισμένα τὰ μέγαλα θὰ ὀργώσῃ τῆ γῆ τὸ ἀλέτρι. Προβλέπει τὴν φοβερὴ καταστροφή τῆς ἁγίας πόλεως καὶ κλαίει. Κλαίει ἀκόμη, διότι ξέρει πῶς ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ εἶνε προσωρινός, ἐφήμερος, καὶ πολὺ γρήγορα θὰ ἐξατμισθῆ. Σήμερα φωνάζουν τὸ «**ὠσαννά**», ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες θὰ φωνάξουν τὸ «**Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν**» (Ἰω. 19,15). Σήμερα στρώνουν τὰ ρούχα τους, ἀλλ' αὔριο θὰ τὸν ὑβρίσουν καὶ θὰ τὸν ἐξευτελίσουν. Σήμερα τὸν ὑποδέχονται μὲ βᾶϊα, ἀλλ' αὔριο θὰ τὸν συλλάβουν μὲ ξύλα καὶ ῥόπαλα. Προβλέπει τὴ μεταβολὴ αὐτῆ τοῦ λαοῦ καὶ κλαίει· γιατί ὁ λαὸς αὐτὸς δὲν ἔχει σταθερὲς ἀρχές καὶ πεποιθήσεις· μοιάζει μ' ἕνα κύμα, ποὺ ἡ κίνησί του ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐκάστοτε πνοὴ τοῦ ἀνέμου.

* * *

Ὁ Ἰησοῦς ζητάει ἀποφασισμένους ἀκολουθούς ποὺ νὰ εἶνε **συνειδητὰ ἀφωσιωμένοι** σ' αὐτόν· δὲν θέλει φανατικούς ὀπαδοὺς καὶ νευρόσπαστα. Θέλει νὰ ἔχουν ἐπίγνωσι καὶ βαθειὰ πεποίθησι· ὄχι ἐξωτερικὲς ἐκδηλώσεις, πομπώδεις ὑποδοχές, εὐκολες ζητωκραυγὲς καὶ φτηνὰ χειροκροτήματα.

Ἄς τὸ προσέξουμε πολὺ αὐτό. Διότι κ' ἐμεῖς ἐτοιμαζόμαστε νὰ ὑποδεχθοῦμε σήμερα τὸν Κύριο. Τὸ βράδυ ἡ Ἐκκλησία μας θὰ μᾶς καλέσῃ νὰ ψάλουμε «**Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός...**» (τροπάρ. Μ. Δευτ. κ.έ.). Ἔρχεται γιὰ νὰ εἰσέλθῃ ὄχι στὰ Ἱεροσόλυμα ἀλλὰ στὴν καρδιὰ κάθε πιστοῦ. Πῶς; Διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς θείας κοινωνίας. Ἔρχεται γιὰ νὰ μεταδώσῃ τὸ σῶμα καὶ αἷμα του σὲ κάθε Χριστιανό. **Ἄς ἐξέλθουμε λοιπὸν νὰ τὸν προῦπαντήσουμε.** Ἀλλὰ πῶς θὰ τὸν προῦπαντήσουμε; Ἄν ἦταν βασιλιάς, ἂν φοροῦσε κορώννα στὸ κεφάλι, ἂν καθόταν σὲ ἄμαξα πολυτελεῖ, ἂν εἶχε ὑπασιπαστὰς καὶ ἀκολούθους, θὰ τὸν ὑπεδέχονταν μὲ στρατιωτικὴ παράταξι, μὲ σημαῖες, μὲ φωνῆς καὶ ζητωκραυγὲς. Ἄλλ' ὄχι· ὁ Χριστὸς δὲν θέλει τέτοιες ἐπιδείξεις, ποὺ δὲν ἔχουν κανένα νόημα. Κατ' ἄλλο τρόπο ζητεῖ νὰ τὸν ὑποδεχθοῦμε. Πῶς θέλει νὰ τὸν ὑποδεχθοῦμε;

Εἶνε ὁ **ταπεινός**. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸν ὑποδεχθοῦμε μὲ ταπείνωσι. Ὅχι νὰ ρίξουμε

στοὺς δρόμους τὰ φορέματά μας, ὅπως οἱ Ἰουδαῖοι, γιὰ νὰ περάσῃ ἀπὸ πάνω ὁ Χριστὸς· αὐτὸ εἶνε εὐκόλο. Τὸ δύσκολο εἶνε νὰ ρίξουμε κάτω τὸν ἐγωισμό μας. Ἡ ταπείνωσις εἶνε τὸ χρυσὸ χαλί, ποὺ ὅλοι μποροῦμε νὰ στρώσουμε γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Χριστοῦ. Ὅσοι πολεμοῦν τὸν ἐγωισμό, ὅσοι ἀγωνίζονται νὰ εἶνε ταπεινοί, αὐτοὶ ὑποδέχονται μὲ τὸν καλύτερο τρόπο τὸ Χριστό. Ἄν ὁ ἐγωισμὸς διώχῃ μακριὰ τὸ Χριστό, ἡ ταπείνωσις τὸν ἐλκύει καὶ τὸν φέρνει πολὺ κοντά.

Ὁ Χριστὸς ἀκόμη εἶνε ὁ **καθαρὸς** καὶ ὁ **ἅγιος**! Γι' αὐτὸ ὅσοι θέλουν νὰ ὑποδεχθοῦν τὸ Χριστό, ἄς φροντίσουν νὰ καθαρίσουν σῶμα καὶ ψυχὴ ἀπὸ κάθε μολυσμὸ τῆς ἁμαρτίας. Ὅπως τὶς μυρωδιές, τὰ ἀρώματα, τὰ βάζουμε σὲ καθαρὰ δοχεῖα, ἔτσι καὶ τὸ οὐράνιο μύρο, τὸν Χριστό, πρέπει νὰ τὸν βάλουμε σὲ μέρος καθαρὸ. Ὅχι σ' ἕνα σταῦλο, ἀλλὰ σ' ἕνα τόπο ποὺ ν' ἀστράφτῃ ἀπὸ καθαρότητα.

Ἡ καρδιά μας, μὲ ἄλλα λόγια, πρέπει νὰ καθαρισθῆ κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ κατοικήσῃ μέσα ὁ Χριστός. Ἡ καρδιά μας! Ἰδοὺ, ἀγαπητοί μου, τὸ σαλόνι, στὸ ὁποῖο ὁ Κύριός μας περιμένει νὰ τὸν ὑποδεχθοῦμε καὶ νὰ τὸν φιλοξενήσουμε «**ἐρχόμενος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθους**» (ἀπόλ. ὄρθρ. Μ. Δευτ. κ.έ.), καθὼς ἔρχεται νὰ πάθῃ μὲ τὴ θέλησί του γιὰ τὴ σωτηρία μας.

* * *

Ἀγαπητοί μου! Ἐὰν σᾶς ἔλεγε κάποιος, ὅτι Ἄποψε στὸ σπίτι σου θὰ ἔρθῃ νὰ μείνῃ ὁ βασιλιάς, θὰ τὸ θεωρούσατε αὐτὸ μιὰ μεγάλη τιμὴ, ἀλλὰ καὶ θὰ καταβάλλατε κάθε προσπάθεια καὶ θὰ κάνατε κάθε θυσία, ὥστε στὸ σπίτι σας νὰ εἶνε ὅλα καθαρὰ. Ἀλλὰ νά, ἐγὼ σήμερα μὲ τὰ φτωχὰ τοῦτα λόγια σᾶς μεταδίδω μιὰ πιὸ μεγάλη εδῆσι· σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι **ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς!** Θέλει νὰ μείνῃ - νὰ κατοικήσῃ στὴν καρδιὰ τοῦ καθενὸς ἀπὸ μᾶς.

Ἄς βγοῦμε λοιπὸν νὰ προῦπαντήσουμε τὸν Κύριό μας. Ἄς τὸν ὑποδεχθοῦμε ὄχι μὲ ψεύτικα ἀποθέματα ἐνθουσιασμοῦ, ποὺ σβήνουν σὰν ρουκέττες. Ὅχι. Ἄς τὸν ὑποδεχθοῦμε μὲ τὸν τρόπο ποὺ τοῦ ἀρέσει, **μὲ ταπείνωσι καὶ καθαρότητα**. Καὶ μὲ εὐγνώμονα καρδιὰ ἄς τοῦ ποῦμε κ' ἐμεῖς τὸν δοξολογικὸ ὕμνο·

«**Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου**». Χριστέ, εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν καρδιῶν μας. Σ' ἐσένα καὶ μόνο σ' ἐσένα ἀρμόζει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**